

ΕΝ ΝΥΚΤΙ

Δίδυκε μὲν Σελάναν καὶ Πλειάδας,
μίσει δὲ νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὦρα...

... Μούνην ἐμὲ οὐκ ἔχει νηδυμὸς ὕπνος
πολλὰ κατὰ φρένα ἔρμεινουσάν·

Σαπφώ.

Σίνε νύξ· καὶ γαλήνη διέπει τὴν γῆν
καὶ τὸ πᾶν ἠρεμεῖ καὶ ὑπνώττει...
μόνον τ' ἄστρα μαρμαίρουσιν μεθεῖσαν σιγῆν
ὑψηλὰ, ἐν τῷ σκότει.

Ἡ σελήνη ὑψοῦται λαμπρὰ, σιγηλή·
τὴν σιγῆν οὐδεὶς κρότος ταραττει...
μέλαν φάσμα, ἡ νύξ, ὡς ἀχλύς παχυλή,
τὰς σκιάς της προτάττει.

Φεῦ! οἱ πάντες ὑπνώττουν αὐτῇ τῇ στιγμήῃ,
ὁ Μορφεὺς τοὺς κρατεῖ ἐν ἀγκάλῃ,
ἐμὲ μόνον με δάκνουσιν τὸ στήθος λυγμοί,
κ' ἡ καρδία μου πάλλει.

Σὺ σελήνη λαμπρά! ὦ φωστὴρ τηλαυγῆ!...
σὺ τὸν πόνον μου μόνη γνωρίζεις·
σὺ, ὦ νύκτιε λύχν', ἕσ με σέλας τῆ γῆ,
μελιχρῶδες φωτίζεις.

Σεῖς ἀστέρες χρυσοὶ τῶν γλαυκῶν οὐρανῶν,
θεαταὶ τῶν μυχιῶν μου πόνων,
ἐστέ μάρτυρες, σεῖς, τῶν φρικτῶν μου δεινῶν
τῶν πυρίνων μου στόνων.

Ἐνῷ κλίνω τὸ μέτωπον σύννουσιν ἐν γῆ,
Ἐρινύς μοῦ σπαράττουν τὰ στήθη,
κ' ἐν ἐξώστη θρηνοῦσα, ὀρῶ ἐν σιγῇ
τῶν ἀστέρων τὰ πλήθη.

Βλέφαρά μου κλεισθήτε μικρὸν, φλογερά
 ἀγρυπνία τὰ χεῖλή μου καίει·
 δὲν ἔκτεινει ἔς ἐμέ ὁ Μορφεύς τὰ περὰ,
 καὶ τὸ ὄμμα μου κλαίει.

Τάλαν στέρνον, ὀγκοῦσαι ἐγκλειτον λυγμοὺς
 καὶ ἐτοίμους ἐκρήξεις πυρώδεις!...
 ὦ ἡφραστειον σίγα!... ποσῶς στεναγμοὺς
 μὴ ἐκφέρῃς λυγμῶδεις.

Κοιμηθῆτε βαθύ, ὦ καρδίαι ἀγνοί,
 καὶ ἂν ἔτι λυγμοὶ σᾶς ταράττουν...
 Φεῦ! ὀδύναί ὡς ἐχιδν' ἐντός μου στυγαί,
 τὸν Ἴον μοι προτάττουν.

1885

VIRGINIA Π. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ.

Μ' ΑΓΑΠΑΣ

Σὲ λειβάδι ἀνθισμένον
 Ἔνα λούλουδο εὐρήκα
 Ὅλο ὄροσο βραντισμένον,
 Δὲν τ' ἀφῆκα.

Τὸκοψα' μὰ ἦτον ἕνα!
 Ἄσπρο μὲ καρδίᾳ γαλάζια,
 Ὅλο χάρι, ὄλο νάζια,
 Σὺν καὶ ἴσένα

Μῦρο εἶχε τὴν πνοή σου,
 Δρόσο δυό σου δάκρυα θεῖα,
 Καὶ ἀγνότη τὴν ψυχὴ σου,
 Τὴν ἀγία.

Τὸκοψα καὶ τοῦ μαδοῦσα
 Φύλλο φύλλο του ἴσῃ γῆ.

Μ' ἀγαπᾶς, τὸ ἐρωτοῦσα
 Νὰ μοῦ εἰπῆ.

Ναί... ἐκεῖνο μ' ἀπαντοῦσε
 Ἐς κάθε διφύλλισμά μου,
 Ἄχ! Τὸν πόνο μου νοσοῦσε,
 Τὰ δεινά μου.

Τότε ἴσυναξα τὰ φύλλα
 Ἔνα ἕνα ἀπὸ τὸ χῶμα,
 Καὶ τὰ κίνω φυλαχτάρι
 Τῆς καρδίᾶς.

Τώρα ἴκεινῃ τὰ βρωτιά
 Καὶ ἴσὲ κάθε χτύπο ἀκόμα
 Φύλλο—φύλλο μ' ἀπαντάει:
 Μ' ἀγαπᾶς.

ΔΗΜ. ΜΠΕΝΗ ΨΑΛΤΗΣ